

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: **B., spoločnosť s ručením obmedzeným B.**, IČO: X., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty: JUDr. J. P., P., **o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu**, na odvolanie konkurzného veriteľa **S., a. s., C.**, IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. apríla 2013, č. k. 1K 143/1998-410, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. apríla 2013, č. k. 1K 143/1998-410 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 16. 04. 2013, č. k. 1K 143/1998-410 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu v znení predloženom správcom zo dňa 22. 01. 2013 s tým, že odmena správcom je určená zo sumy 62 267,66 Eur vo výške 9 672,71 Eur, záloha na výdavky správcu do ukončenia konkurzu je 1 026,-- Eur, doplatok pre oddeleného veriteľa O. N., a. s., T., po odpočítaní pomernej časti nákladov na nájomné a účtovníctvo v sume 161,85 Eur predstavuje sumu 2 644,43 Eur, pohľadávku veriteľa S., a. s., B., prihlásenú dňa 19. 01. 2007 vo výške 288,48 Eur správca uznáva a zaraďuje do zoznamu neuspokojených pohľadávok proti podstate, neuspokojené pohľadávky proti podstate budú vyplatené pomerne podľa výšky zistenej sumy.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že dňa 22. 01. 2013 predložil správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní

odmeny a výdavkov. Proti konečnej správe podal v zákonom stanovenej lehote námietky veriteľ S., a. s., B., v ktorých namietol opodstatnenosť výdavkov, a to hlavne náklady na archiváciu vo výške 732,-- Eur, ktoré považoval za neprimerane vysoké a poukázal na príkaznú zmluvu na archiváciu, uzavretú duplicitne. Veriteľ namietal aj výšku zálohy na výdavky správcu do ukončenia konkurzu (spracovanie účtovníctva, daňového priznania a iné administratívne náklady) vo výške 1 567,50 Eur. Ďalej namietal, že v časti zoznamu neuspokojených pohľadávok proti podstate konečná správa neobsahuje jeho pohľadávku proti podstate vo výške 288,48 Eur, ktorú si veriteľ prihlásil dňa 19. 01. 2007, poukázal na to, že od výťažku oddeleného uspokojenia mala byť odrátaná pomerná časť nákladov konkurznej podstaty, ktoré súvisia s predmetom záložného práva, čo však SKP neurobil, namietal výpočet odmeny, pretože SKP si z druhej časti základu pre výpočet odmeny neodrátal pohľadávky proti podstate (§ 6 ods. 1 písm. a/ ZKV).

Správca akceptoval námietku, týkajúcu sa pomernej časti nákladov na účtovníctvo a túto znížil na sumu 1 026,-- Eur, akceptoval námietku, týkajúcu sa odmeny a pri odmene SKP odpočítal od druhej časti základu pre výpočet odmeny sumu vo výške 431,52 Eur (vrátenie preddavku) a do zoznamu neuspokojených pohľadávok proti podstate zaradil pohľadávku veriteľa v sume 288,48 Eur, ktorú si prihlásil dňa 19. 01. 2007. Na pojednávaní konanom dňa 16. 04. 2013 správca k námietkam veriteľa, týkajúcich sa duplicitnej archivácie uviedol, že predchádzajúci správca, vzhľadom na jeho úmrtie, mu neodovzdal agendu, z ktorého dôvodu o zmluve o archivácii nevedel a musel uzavrieť novú, pričom sumu za archiváciu vo výške 732,-- Eur považuje za nízku. Súd akceptoval náklady (odpočítané z výťažku záložného práva), ktoré určil SKP, keď považoval mechanické prepočítanie nákladov pomeru k príjmu zo založeného majetku a pomeru k príjmu z celkového speňaženého majetku (61%) za nie možné z dôvodu, že nie všetky náklady sú bezprostredne súvisiace s predmetom záložného práva, napr. archivácia. Ďalej súd akceptoval pri výpočte odmeny zahrnutie príjmu 5 714,17 Eur (vrátená kaucia za vstup do systému TIR) do druhej časti základu pre výpočet odmeny SKP, keď mal preukázané na základe výziev správcu, že predmetnú sumu musel vymáhať a bola získaná jeho činnosťou do podstaty. Odmenu SKP súd určil výpočtom zo sumy 56 730,87 Eur (speňažením konkurznej podstaty) a sumy 5 536,79 Eur (suma získaná pri výkone funkcie správcu po zohľadnení odpočítaných pohľadávok proti podstate - daň z úrokov, bankové poplatky a pomerná časť za účtovníctvo);

spolu je to suma 62 267,66 Eur. Z takto určenej sumy odmenu SKP určil na sumu 9 672,21 Eur.

Proti uzneseniu o schválení konečnej správy sa odvolal konkurzný veriteľ S., a. s., B. a žiadal jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu v časti týkajúcej sa doplatku pre oddeleného veriteľa. Podľa konečnej správy vypracovanej správcom majetok, na ktorom viazlo záložné právo, bol speňažený vo výške 22 722,35 Eur. Na základe opatrenia súdu bol výtazok speňaženia konkurznej podstaty vydaný oddelenému veriteľovi vo výške 19 916,35 Eur. Správca navrhol v konečnej správe doplatiť oddelenému veriteľovi výtazok vo výške 2 806,28 Eur, ktorý návrh upravil na sumu 2 644,43 Eur. Odvolateľ má za to, že oddelenému veriteľovi by nemal byť vyplatený žiadny doplatok vzhľadom na to, že tento má znášať náklady správy, speňaženia, vydania výtazku, odmenu a výdavky správcu v pomernej časti vo výške 61,44% z celkovej sumy, t. j. aj z pomernej časti nákladov na účtovníctvo vo výške 9 094,43 Eur (61,44 % z 14 802,13 Eur), z pomernej časti nákladov na nájomné vo výške 692,37 Eur (61,44% z 1 126,90 Eur) a z pomernej časti nákladov na archiváciu vo výške 5 096,55 Eur (61,44% z 8 295,16 Eur). Odvolateľ z uvedeného dospel k záveru, že oddelenému veriteľovi bola väčšia časť výtazku vyplatená a pomerná časť nákladov prevyšuje doplatok, preto oddelený veriteľ nemá nárok na doplatenie výtazku z oddeleného uspokojenia.

Správca konkurznej podstaty k odvolaniu veriteľa uviedol, že na rozdelení finančných prostriedkov tak, ako je uvedené v konečnej správe, trvá. Ďalej uviedol, že pri znižovaní výtazku zo speňaženia majetku o odpočítateľné položky v zmysle § 28 ZKV boli odpočítané priame náklady správy a medzi nákladmi, ktoré boli pomerne odpočítané boli aj náklady na účtovníctvo i keď nie takej výške, ako požaduje veriteľ.

Súčasťou nákladov každého konkurzného konania sú náklady na účtovníctvo a archiváciu a správca konkurznej podstaty je povinný zabezpečiť úlohy vyplývajúce z príslušných zákonov (zákon č. 431/2002 Z. z. a zákon č. 395/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov). Považuje uznesenie o schválení Konečnej správy o speňažení konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu za správne a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa je dôvodné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu B., spoločnosť s ručením obmedzeným B., IČO: X., schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa v časti, týkajúcej sa námietky doplatku pre oddeleného veriteľa.

Z obsahu konkurzného spisu vyplýva, že správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 22.01.2013 konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu.

Podľa § 29 ods. 3 ZKV, súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky. Súd je povinný oznámiť veriteľom na úradnej tabuli súdu a v Obchodnom vestníku, kedy bude konečná správa vyvesená na úradnej tabuli súdu s tým, že od tohto termínu môžu podávať námietky. Po uplynutí 15-dňovej lehoty súd nariadi pojednávanie na prejednanie konečnej správy (§ 29 ods. 4 ZKV).

Súd je povinný predvolať na pojednávanie úpadcu a správcu a ak boli podané námietky, aj veriteľov, ktorí námietky podali. Zákon o konkurze a vyrovnaní neupravuje bližšie postup súdu pri prejednávaní konečnej správy. Pri prejednávaní podaných námietok veriteľov môžu vzniknúť rozpory a nedostatky správy, čo by mohlo mať vplyv na zmenu správy, prípadne vyúčtovanie odmeny a výdavkov, a preto konkurzný súd môže len schváliť, alebo neschváliť predloženú konečnú správu, resp. jej časť. O schválení, resp. neschválení konečnej správy súd rozhoduje uznesením.

Na pojednávani, konanom dňa 16. 04. 2013 sa súd prvého stupňa zaoberal prejednaním námietok konkurzného veriteľa S., a. s., ktoré veriteľ podal proti konečnej správe a na ktorom následne aj za prítomnosti zástupcu tohto veriteľa súd schválil konečnú správu so zmenami, vyplývajúcimi z napadnutého uznesenia.

Zo zápisnice o pojednávani dňa 16. 04. 2013 vyplýva, že súd prvého stupňa uznal námietky veriteľa S., a. s., B., v časti výpočtu odmeny správcu, v časti zaradenia pohľadávky veriteľa vo výške 288,48 Eur a v časti zálohy na výdavky správcu do ukončenia konkurzu za sčasti dôvodné, v tejto časti vyhovel námietkam veriteľa a konečnú správu v tejto časti v súlade s námietkami veriteľa opravil. Súd prvého stupňa sa na pojednávani zaoberal aj námietkami veriteľa, týkajúcimi sa alikvotných výdavkov oddelenému veriteľovi, ktoré námietky neuznal dôvodnými, keď uviedol, že mechanické prepočítanie nákladov pomeru k príjmu zo založeného majetku a pomeru k príjmu z celkového speňaženého majetku (61%) nie je možné, pretože nie všetky náklady sú bezprostredne súvisiace s predmetom záložného práva, napr. archivácia. Súd preto akceptoval náklady (odpočítané z výťažku záložného práva), ktoré určil SKP.

Podľa ust. § 28 ods. 2 prvá veta ZKV výťažok zo speňaženia majetku podľa odseku 1 do výšky zabezpečenej pohľadávky správcu vydá so súhlasom súdu konkurzným veriteľom po odpočítaní nákladov správy, speňaženia, vydania výťažku, odmeny a výdavkov správcu.

V konkurznom konaní, v ktorom súčasťou konkurznej podstaty je aj majetok, ku ktorému je zriadené právo na oddelené uspokojenie a ďalší majetok, ku ktorému nie je zriadené právo na oddelené uspokojenie, sa získa tak výťažok z predaja založeného majetku, ako aj výťažok zo speňaženia ostatného majetku, ktorý patrí do konkurznej podstaty. Z týchto dôvodov vznikajú pri správe a speňažovaní majetku pohľadávky proti podstate, ktoré sa týkajú správy celého majetku a môžu vznikajú pohľadávky proti podstate, ktoré sa týkajú správy a speňaženia len konkrétneho majetku, ku ktorému je zriadené právo na oddelené uspokojenie. V prípade tzv. spoločných nákladov na správu a speňažovanie majetku sa musí určiť podiel oddeleného veriteľa na spoločných nákladoch - teda na všetkých pohládkach proti podstate, ktoré boli vynaložené v súvislosti so správou a speňažovaním majetku, ktorý

patrí do konkurznej podstaty. Tento podiel sa určuje ako pomer výťažku získaného výlučne z predaja založeného majetku a celkového výťažku.

Z obsahu predloženej konečnej správy vyplýva, že príjem zo speňaženia nehnuteľného majetku zabezpečeného záložnou zmluvou predstavuje sumu 34 853,62 Eur, čo je k príjmom zo speňaženia majetku (56 730,87 Eur) 61,43%.

Súd prvého stupňa správne odpočítal od výťažku zo speňaženia založeného majetku v zmysle § 28 ZKV priame (osobitné) náklady, a to náklady na stráženie objektov - nehnuteľností 1 839,60 Eur, ostatné služby spojené so správou nehnuteľnosti 1 070,67 Eur, náklady speňažovania nehnuteľností (znalecký posudok) 334,60 Eur. Medzi spoločné náklady, ktoré tvoria ďalšiu odpočítateľnú položku, je podiel na odmene správcu, ako správne uviedol súd prvého stupňa, 4 731,55 Eur (len pomerná časť, 61,43%) a výdavky správcu (cestovné - pomerná časť, 61,43%) 4 154,57 Eur, spolu náklady 12 130,99 Eur. Súd prvého stupňa však v ďalších ostatných spoločných nákladoch dôsledne nerešpektoval citované ust. § 28 ZKV a určený pomer výťažku získaného z predaja založeného majetku pre oddeleného veriteľa k celkovému výťažku získaného v konkurznom konaní (61,43%), v spoločných nákladoch na archiváciu, účtovníctvo a nájomné. Tieto spoločné odpočítateľné položky súvisia so zabezpečeným majetkom, viažu sa k speňaženej veci, ktorou bola pohľadávka oddeleného veriteľa zabezpečená, z čoho vychádza aj ustálená judikatúra súdov. Súd prvého stupňa v odôvodnení ani nevyslovil v tomto smere iný názor, ale neuplatnil dôsledne zistený pomer pre určenie výšky uvedených odpočítateľných položiek.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie konkurzného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O. s. p. záväzný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. septembra 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová